

algemeen

Kleinkunst I MIRA I Stukken van Mensen HH

Met In De Daluren - de titel was beter dan de plaat - diende Mira Bertels zich twee jaar geleden aan als een nieuw geluid in de Nederlandstalige popmuziek. De attitude was er wel, maar de songs bleken nogal wisselvallig, en de keuze voor iets wat geen Nederlands was maar ook geen Antwerps deed bij momenten nogal geforceerd aan. Dat blijft zo op Stukken van Mensen, wat vooral zonde is in het geval van het verder erg aanstekelijke 'Grenzen'. Een willekeurige zin: "in mij woont duizend man en menig menig vrouw, dus wanneer gij zegt 'o schat ik hou van jou'". Archaïsche schrijftaal, dialect en algemeen Nederlands worden door elkaar gehaspeld als letters bij een dyslectische schrijver. Producer Jean-Marie Aerts doet zijn best om de songs zo gevarieerd mogelijk te laten klinken, maar vaak zijn de melodieën gewoon niet sterk genoeg, en bovendien zingt Bertels haast net zo monotoon als Luc De Vos. Jammer, want in haar teksten kiest ze keer op keer voor een originele invalshoek, en occasioneel, zoals in 'Checken Checken Checken', passen alle stukjes van de puzzel wel mooi in elkaar. Alleen bevat Stukken van Mensen te weinig uitschieters om de balans positief te maken. Mira blijft, ook op haar tweede plaat, een belofte die wacht om ingelost te worden. (LC Music) (BS)

Download eerst: 'Grenzen', 'Checken Checken Checken'

© De Persgroep Publishing